

[Finansministeren.]

forslag er udarbejdet i nøje overensstemmelse med forhandlingsresultatet.

Lovforslagets § 1 indeholder bestemmelser om det midlertidige løntillæg. Der har siden 1. januar 1948 været ydet statstjenestemændene et midlertidigt løntillæg, der har haft det formål i et vist omfang at ophæve den siden ikrafttrædelsen af tjenestemandsløven af 6. juni 1946 stedfundne forskydning i forholdet mellem den gennemsnitlige timefortjeneste for faglærte og ufaglærte arbejdere i det private erhverv og de for tjenestemandsansatte arbejdere gældende lønninger.

Det midlertidige løntillæg har siden 1. april 1953 været ydet med 9 portioner à 3 pct. af tjenestemandens pensionsgivende lønning. For pensionsgivende lønninger mellem 1 500 kr. og 2 999 kr. har portionerne dog været fastsat til 132 kr. og for lønintervallet 3 000—4 499 kr. til 144 kr. For pensionsgivende lønninger på 4 500 kr. og derover har portionerne udgjort mindst 162 kr.

Under hensyn til den stedfundne lønudvikling indenfor det private erhverv, herunder de ved overenskomstforhandlingerne i foråret 1954 gennemførte lønforbedringer for privatindustriens arbejdere, stilles der forslag om, at det midlertidige løntillæg forhøjes med 4 portioner i finansåret 1954—55 og med yderligere 1 portion i finansåret 1955—56.

Medens de hidtil ydede 9 portioner fortsat beregnes på det foran angivne grundlag, foreslås der visse ændringer i skalaen for de nytilkommende portioner.

Den ændrede skala bevirker, at portionernes størrelse forhøjes fra 132 kr. til 144 kr. for pensionsgivende lønninger mellem 2 900—2 999 kr. I lønintervallet 4 500—5 600 kr. forhøjes portionerne, der hidtil har været beregnet med 3 pct., dog mindst 162 kr., til 168 kr., og i lønintervallet 5 600—5 999 kr. fastsættes de nye portioner til 180 kr. mod hidtil 3 pct. For pensionsgivende lønninger på 6 000 kr. og derover ydes samtlige portioner som hidtil med 3 pct. pr. portion.

Det midlertidige løntillæg foreslås iøvrigt ydet efter samme regler som hidtil, idet man dog for at hidføre en særlig lønforbedring for ikke-forsørgere mellem 25 og 30 år

stiller forslag om, at der til sådanne ikke-forsørgere sker udbetaling med de for forsørgere foreslåede sats af 3 portioner i finansåret 1954—55 og 4 portioner i finansåret 1955—56; de øvrige 10 midlertidige portioner udbetales de pågældende efter de hidtidige regler, d. v. s. med $\frac{2}{3}$ af satsen for forsørgere. Endvidere foreslås der, for såvidt angår beregningen af tillægget til samlevende ægtefæller, den ændring, at den lavestlønnede ægtefælle, som hidtil har oppebåret $\frac{2}{3}$ midlertidigt tillæg, opnår de nytilkommende portioner med de for forsørgere gældende beløb, dog kun for såvidt pågældende tjenestemand er over 25 år.

For pensionisternes vedkommende har jeg bl. a. under hensyn til pensionernes gunstige procentuelle forhold til lønningerne ikke fundet anledning til at foreslå nogen ændring i det hidtidige princip, hvorefter pensionisterne oppebærer det midlertidige løntillæg med 70 pct.

Samtidig foreslås de i tjenestemandsløvens § 97, stk. 2, omhandlede honorarer, der reguleres på grundlag af antallet af reguleringstillægsportioner, forhøjet med 4 portioner à 3 pct. til 30 pct. for finansåret 1954—55 og med yderligere 1 portion til 33 pct. for finansåret 1955—56.

For såvidt angår de i valglovens § 83 omhandlede vederlag til folketingets medlemmer, foreslås der for finansårene 1954—55 og 1955—56 ydet samme midlertidige tillæg på 18 pct., som kom til udbetaling i 1953—54, idet folketingets præsidium ikke har ønsket nogen forhøjelse af dette tillæg.

I henhold til loven af 20. maj 1952 har der endvidere siden 1. april 1952 været ydet statstjenestemændene m. fl. et særligt tillæg til imødegåelse af en siden 1946 stedfunden lønnivellering for de mellemste og højeste lønningsklasser. Det særlige tillæg har i finansåret 1953—54 udgjort forskellen mellem 9 ordinære reguleringstillægsportioner og et tilsvarende antal portioner, beregnet pr. portion som 3 pct. af den pensionsgivende lønning.

Der stilles nu forslag om, at antallet af omregnede portioner forhøjes til 10 for finansåret 1954—55 og til 11 for finansåret 1955—56. Samtidig foreslås det, at de pr. 1. april 1954 og 1. april 1955 nytilkommende portioner beregnes som forskellen mellem en ordinær reguleringstillægsportion og et